

Motion

1984/85: 1738

Elver Jonsson m. fl.

Förbättrat bilstöd till handikappade

Dagens bilstöd för handikappade har många brister. Systemet är svårt att överblicka. Frågan handläggs i flera olika sammanhang och på olika prövningsgrunder. Flera statliga och kommunala myndigheter är i dag inblandade när det gäller olika delar av bilstödet. Det gäller arbetsmarknadsstyrelsen, riksskatteverket, riksförsäkringsverket, landstingen, länsstyrelser, länsarbetsnämnder, försäkringskassor och taxeringsnämnder, för att nämna några instanser som är aktuella i sammanhanget. Eftersom regelsystemen inte är samordnade, blir effekterna ibland mycket egendomliga. Bilstödet till handikappade och färdtjänsten fungerar i dag var för sig trots att båda har likartade utgångspunkter och ett gemensamt mål, dvs. att motverka förflyttningssvårigheter för handikappade.

På hösten 1982 avlämnade den statliga bilstödskommittén sitt eniga betänkande (SOU 1982:44). Ett enhetligt och samordnat system med förbättringar och förenklingar överlämnades till regeringen. Förslaget hade konstruerats som en modell med olika delar som kunde ges ett materiellt innehåll som kunde anpassas till de handikappades behov. Bilstödskommitténs betänkande har remissbehandlats och där fått stöd av många instanser för dessa grundläggande principer.

Riksdagen har i tidigare, helt eniga, uttalanden förutsatt att ett nytt förslag till bilstöd för handikappade skulle snabbt kunna förverkligas. Senast skedde det i slutet av november 1984. Riksdagen förutsatte – på socialförsäkringsutskottets förslag – att regeringen "inom en snar framtid lägger fram ett förslag om förbättrat bilstöd till handikappade". Trots denna mycket klara beställning nonchalerar regeringen ånyo riksdagen – en nonchalans som slår hårt mot de handikappade.

Regeringen smiter undan sitt ansvar genom att lappa på bidragsnivån något och höja inkomstgränsen en aning. Men dessa båda förändringar löser inte de grundläggande problemen. Fortfarande gäller att regelsystemet är både snårigt och näst intill ogenomträngligt för både sökande och de myndigheter som står för bidrag och kontroll. Fortfarande gäller att heltidsarbetande i lägsta statliga löneklass i princip inte kan komma i fråga för bilstöd.

Det finns många goda skäl att förverkliga ett förbättrat bilstöd till de handikappade. Det är ett viktigt socialt och arbetsmarknadspolitiskt instrument. Ett rätt utformat stöd till handikappade av att inneha egen bil kommer att minska kostnaderna för den allmänna färdtjänsten.

Samhällsekonomiskt kommer det säkerligen att ge vinster, och mänskligt

innebär det stora fördelar som är angelägna att förverkliga.

Då nu regeringen inte haft vilja eller förmåga att komma med ett förslag till reformering av de handikappades bilstöd är det angeläget att riksdagen tar saken i egna händer. Regeringens senfärdighet får inte hindra riksdagen att handla. Bilstödskommitténs förslag och avgivna remissvar i anledning av utredningen är en god grund för ett utvidgat och förbättrat bilstöd för handikappade.

Med anledning av det anförda vill vi föreslå

1. att riksdagen beslutar att ett utvidgat, förenklat och förbättrat bilstöd till handikappade snarast skall förverkligas,
2. att riksdagen beslutar att begära att regeringen på tilläggsbudget återkommer med de eventuella medelsförstärkningar som riksdagsbeslutet ger anledning till.

Stockholm den 24 januari 1985

ELVER JONSSON (fp)

INGVAR ERIKSSON (m)

GUNHILD BOLANDER (c)